

گزارشگری مالی بین المللی

خوانندگان گرامی حسابدار از این شماره می توانند گزارشگری مالی بین المللی را به عنوان یک بخش ثابت مطالعه کنند. این بخش را دکتر محسن خوش طینت عرضه می کند. خوش طینت در هر شماره به نظام حسابداری یک کشور می پردازد. وی در این شماره درباره ی نظام حسابداری و گزارشگری مالی در فرانسه بحث می کند اما پیش از آن در مقدمه ای نسبتاً مفصل می کوشد تا شناخت نامه ای از حسابداری بین المللی به دست دهد. بنابراین در این شماره، خوانندگان ابتدا مقدمه ای این بخش و سپس اولین کار از سری بخش حسابداری بین المللی را با عنوان "نظام حسابداری و گزارشگری مالی در فرانسه" می خوانند.

دکتر محسن خوش طینت

عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

مقدمه

وجه تمایز حسابداری بین المللی با حسابداری ملی در این است که به ارائه ی اطلاعات درباره ی موسسه ای چند ملیتی می پردازد که دارای عملیات و مبادلات خارجی و استفاده کنندگانی متفاوت از استفاده کنندگان بومی است. در عرصه ی بین المللی فرهنگ ها، عملیات تجاری، سیاست ها، مقررات حقوقی، ارزش های پولی، نرخ های مبادلات ارزی، نرخ های تورم، ریسک های تجاری و دستورالعمل های مالیاتی از جمله مواردی است که در تصمیم گیری درباره ی محل و چگونگی سرمایه گذاری مورد ملاحظه قرار می گیرد. به همین دلیل درک صورت های مالی و افشایگری ها بدون آن که از ضوابط و

اصول حسابداری و فرهنگ تجاری بین المللی آگاهی داشته باشیم ناممکن است. برای آشنایی با حسابداری بین المللی عموماً باید از سه دیدگاه به مقوله ی حسابداری نگریست^۱: اندازه گیری، افشاء و حسابرسی. اندازه گیری عبارت است از فرایند تعیین، دسته بندی و مقدار فعالیت اقتصادی یا مبادلات، که در این راستا هدف سیستم حسابداری فراهم کردن اطلاعات برای آسان نمودن اندازه گیری اقتصادی توسط استفاده کنندگان می باشد. افشاء عبارت از فرایندی است که اندازه های حسابداری به افرادی که از آن ها استفاده می کنند، منتقل شود. موضوع افشاء در برگیرنده ی افشای اطلاعات حسابداری جهت استفاده کنندگان برون سازمانی و درون سازمانی می باشد و مواردی از قبیل این که چه موضوعاتی، چه وقت و چگونه افشاء شود و چه کسانی باید در این سطح دقت داشته باشد را شامل می شود. بالاخره حسابرسی فرایندی است که (حسابرسان) کفایت سیستم های کنترلی و مالی، و درستی سوابق و مدارک مالی را آزمون، بررسی و تأیید می نماید. در برخی کشورها (مثل ایالات متحد) حسابرسان صورت های مالی را از آن جهت تأیید می کنند که آیا وضعیت مالی شرکت را متصفانه نشان می دهد و این که نتیجه عملیات در صورت های مالی براساس اصول پذیرفته و متداول (ملی) حسابداری تنظیم شده است می باشد. بدان وسیله در

آموزش محدود سه ماه پشتیبانی کارآختی هادام العمر

سیستم اخبار و حسابداری اخبار آرک

شركت آرک

آفرینش رایانه کیهان (سهام خاص)
دفتر مرکزی : ۲۲۵۶۵۴۶
۲۲۵۰۱۸۳ - ۲۲۵۳۹۷۱

و به گروه‌های ذی‌علاقه‌ی بیشتری باید پاسخ‌گو باشد نتیجتاً باید گفت اهداف واحد تجاری، تابع سیاست‌های اقتصاد ملی است. تحت الگوی اقتصاد کلان، اعمال حسابداری شرکت‌ها به منظور ارتقا و نیل به اهداف اقتصاد کلان در سطح ملی، توسعه می‌یابد و بزمبناى سه موضوع زیر خلاصه می‌شود:

۱- واحد تجاری، جزیی ضروری در اقتصاد ملی است.

۲- واحد تجاری، اهداف خود را به نحو مطلوب از طریق هماهنگی نزدیک فعالیت‌هایش با سیاست‌های اقتصاد ملی، اجرا می‌نماید.

۳- اگر حسابداری واحد تجاری، ارتباطی تنگاتنگ با سیاست‌های اقتصاد ملی داشته باشد، منافع عموم به بهترین وجه تامین می‌گردد. در سوئد از الگوی توسعه‌ی اقتصاد کلان در خصوص حسابداری به نحو خیلی کامل تبعیت می‌شود.

الگوی اقتصاد خرد

تحت این الگو، حسابداری به تبعیت از اصول اقتصاد خرد توسعه می‌یابد. در چارچوب اقتصاد خرد در خصوص حسابداری:

الف - واحدهای اقتصادی انفرادی، مرکز ثقل فعالیت‌های تجاری هستند.

ب - هدف عمده‌ی واحد اقتصادی تداوم فعالیت است.

ج - بهترین راهبرد یک واحد اقتصادی برای بقاء بهبود اوضاع اقتصادی است.

د- حسابداری به عنوان شاخه‌ای از اقتصاد بازرگانی، مفاهیم و کاربردهای خود را از تحلیل‌های اقتصادی، اتخاذ و اقتباس می‌نماید.

مفهوم اصلی حسابداری در الگوی

سایر کشورها (مثل فرانسه) حسابرسی تمرکز بر تأیید رویه‌ها و ثبت‌های انجام شده توسط شرکت و این که آیا منطبق با قوانین ثبت شده است می‌باشد.

اگر بخواهیم بدانیم که حسابداری چرا و چگونه توسعه می‌یابد پاسخ آن است که باید در زمینه‌ی توسعه مطالعه نمود. بنابراین با شناخت درباره‌ی عواملی که بر توسعه‌ی حسابداری تأثیر می‌گذارد می‌توان متوجه شد که چرا حسابداری یک ملت ویژگی‌های همان ملت را دارد.

چهار نوع نگرش مجزا در خصوص توسعه، حسابداری، در بین ملل غربی و سیستم‌های اقتصادی مشرق زمین، قابل مشاهده است:

۱- الگوی اقتصاد کلان^۲

۲- الگوی اقتصاد خرد^۳

۳- رویکرد نظام مستقل^۴

۴- رویکرد حسابداری یکسان^۵

مفاهیمی که این الگوهای توسعه را برجسته و مشخص می‌سازد، اولین بار توسط مولر^۶ مطرح گردید و کار برجسته او غالباً در طبقه‌بندی‌های جهانی سیستم‌های حسابداری مورد استفاده قرار می‌گیرد.

الگوی اقتصاد کلان: موضوعات و مسائل اصلی در تجارت و اقتصاد عبارت است از:

الف - یک واحد اقتصادی ابتدا اهداف رسمی و غیررسمی خود را وضع می‌کند و سپس وسایل و سازوکار لازم را برای اجرای مطلوب اهداف فراهم می‌آورد.

ب - ملتها ابتدا سیاست‌های ملی رسمی و غیررسمی خود را وضع می‌کنند و سپس به اتخاذ روش‌های حکومتی و اجرایی برای پیاده‌سازی این سیاست‌ها می‌پردازند.

بنابراین، یک واحد اقتصادی اهداف ویژه‌ی بیش‌تری دارد که باید به آنها پردازد

اقتصاد خرد این است که فرایند حسابداری باید در دوره‌هایی که سرمایه‌گذاری در واحد اقتصادی انجام می‌شود ثابت باشد. این مفهوم به سه دلیل ضروری است:

- ۱- بقای واحد اقتصادی، اگر سرمایه اولیه نقصان یابد، غیرممکن است.
- ۲- مادامی که واحد اقتصادی، فعالیت‌های تجاری راسرلوحه‌ای اهداف خود قرار می‌دهد باید توجه اساسی به سرمایه‌گذاری دائمی داشته باشد.
- ۳- تفکیک موثر عاملین سود و سرمایه ضروری است تا فعالیت‌های تجاری واحد اقتصادی مورد ارزیابی قرار گیرد و کنترل شود.

بیش‌تر حامیان الگوی اقتصاد خرد در خصوص توسعه‌ی حسابداری، چنین استنباط می‌کنند که یک سیستم اندازه‌گیری حسابداری که مبتنی بر جایگزینی اقلام بهای تمام شده باشد به نحو مطلوب مفاهیم اقتصاد خرد را برآورد می‌سازد و در تمام گزارش‌های حسابداری برجسته‌ی مدیریتی آن تکیه می‌گردد. حسابداری در هلند بهترین نمونه‌ی عملی، در خصوص این دیدگاه است.

رویکرد نظام مستقل

قضایات و تخمین در تجارت دو عنصری هستند که مکمل یکدیگرند و برای فائق آمدن بر پیچیدگی‌های دنیای واقعی و ابهامات همیشگی، ضروری می‌باشند. بازرگانان موفق، بینش و تعقل خویش را بهبود می‌بخشند و تنها راهی که می‌توان به کمک آن با تغییرات مستمر در محیط تجاری، مواجه شد، آزمون و خطاست. مفاهیم و روش‌های مربوط به تجارت از طریق تجربه و عمل به‌دست می‌آید. اگر فایده‌ی عمده‌ی حسابداری متوجه تجارت باشد و اگر حسابداری خدمتی موثر برای

تجارت فراهم می‌آورد، بنابراین حسابداری و اعمال تجاری باید از الگوی مشابهی برای توسعه تبعیت نمایند. طبق این رویکرد، حسابداری به‌عنوان خدمتی در نظر گرفته می‌شود که مفاهیم و اصول خود را از چرخه‌ی تجاری که در خدمت آن است اتخاذ می‌کند و نه از یک رشته‌ی علمی مانند اقتصاد.

حسابداری به یک رشته‌ی علمی مستقل تبدیل می‌گردد که توسعه‌ی آن براساس مبنای غیررسمی، از طریق قضاوت، آزمون و خطا انجام می‌شود. انگلستان و آمریکا کشورهایی هستند که حسابداری آن‌ها به‌عنوان یک رشته‌ی علمی توسعه یافته است.

رویکرد حسابداری یکسان

تحت این رویکرد، حسابداری استاندارد در می‌آید و به‌عنوان ابزاری برای کنترل اداری، توسط دولت مورد استفاده قرار می‌گیرد. یکنواخت بودن اندازه‌گیری، افشاء و ارائه این امکان را فراهم می‌آورد تا از اطلاعات حسابداری برای کنترل تمامی ابعاد تجاری توسط برنامه ریزان دولتی، مقامات مالیاتی و حتی مدیران استفاده شود، به‌طور کلی این رویکرد در کشورهای به کار گرفته می‌شود که در آن‌ها از حسابداری برای سنجش عملکرد، تخصیص منابع، وصول مالیات، کنترل قیمت‌ها و غیره استفاده می‌شود.

فرانسه با برخورداری از "حسابداری ملی یکسان" کشوری است که به بهترین وجه، دیدگاه مذکور را تداعی می‌کند.

نظام حسابداری و گزارشگری مالی در فرانسه فرانسه یکی از حامیان اصلی "حسابداری ملی یکسان"^۷ است. اولین

طرح رسمی حسابداری^۸ در سپتامبر ۱۹۴۷ به وسیله‌ی وزارت دارایی به تصویب رسید. اصلاحات بعدی به ترتیب در سال‌های ۱۹۵۷ و ۱۹۸۲ به‌وقوع پیوست. اصلاحیه‌ی اخیر در راستای اجرای هفتمین دستور از منشور "اروپای متحد" در مورد صورت‌های مالی تلفیقی توسعه یافت. به‌طور کلی طرح رسمی حسابداری شامل موارد زیر می‌باشد:

- ۱- اطلاعات یکسان از حساب‌ها
- ۲- تعریف و تشریح اصطلاحات علمی و تخصصی
- ۳- تشریح نحوه‌ی ثبت رویدادها و حساب‌هایی که در ثبت وقایع باید بدهکار یا بستانکار شوند

۴- اصول اندازه‌گیری حسابداری

- ۵- شکل استاندارد برای صورت‌های مالی
 - ۶- روش‌های پذیرفته شده‌ی حسابداری بهای تمام شده
- استفاده‌ی اجباری از طرح یکسانی حساب‌ها در عمل به‌طور گسترده‌ای پذیرفته شد و تمامی حسابداران براین مبنا آموزش دیدند. علاوه بر طرح یکسانی حساب‌ها، جداول متفاوتی نیز برای محاسبه‌ی "مالیات سود" که مبتنی بر دفاتر رسمی است و نیز ارائه آمار کلان اقتصادی در صورت‌های مالی تلفیقی مورد نیاز می‌باشد.

قبل از این طرح، "قانون تجارت"^۹ ریشه در دستورات ۱۶۷۳ و ۱۶۸۱ وزیر مالیه‌ی پادشاه لویی (Colbert) داشت و در دربار ناپلئون در سال ۱۸۰۷ به عنوان بخشی از سیستم قانون محاسبات که وی ایجاد کرده بود مورد استفاده قرار می‌گرفت. اولین قانون مالیات‌ها در سال ۱۹۱۴ وضع گردید که به موجب آن اخذ مالیات و نیاز به نگهداری دفاتر رسمی حسابداری ایجاد شد.

تدوین قانون تجارت باعث توسعه‌ی حسابداری و گزارشگری مالی شد، زیرا براساس آن ارائه‌ی صورت ریز سالانه از دارایی‌ها و بدهی‌ها الزامی گردید به شرطی که ثبت‌های قطعی حسابداری بتواند تأیید در قضاوت نسبت به آن چه ارائه شده را برآورده سازد (ثبت حسابداری باید نشان دهنده آن چیزی باشد که در گذشته اتفاق افتاده است). ثبت‌های حسابداری به جای این که به عنوان مبنای تصمیم‌گیری به حساب آیند، باید قانوناً مقاصد اثبات و ارزیابی را برآورده سازند. در واقع آن‌ها ابزار کنترل قانونی هستند. یکی از پیامدهای این ویژگی این است که تمامی رویدادهای مالی باید در دفاتر قانونی وارد شوند. دفاتر روزنامه و سایر مدارک حسابداری باید به صورت متوالی شماره‌گذاری شوند و توسط دفتر دیگری به نام ثبت اسناد تجاری^{۱۰} امضاء و تأیید شوند. هم‌چنین برای مکانیزه ساختن مدارک، قواعد ویژه‌ای به کار گرفته می‌شود. در فرانسه هر شرکت بزرگ باید دارای یک نمودار گردش اطلاعات به همراه اجزای مدارک سیستم حسابداری و روش‌های پردازش داده‌ها، کنترل‌های داخلی، صورت جامعی از رویه‌های حسابداری مورد استفاده در تهیه صورت‌های مالی سالانه باشد.

قانون مالیات‌ها تأثیر بسیار زیادی بر حسابداری دارد. هزینه‌های عملیاتی در صورتی در محاسبه‌ی درآمد مشمول مالیات وارد می‌شوند، که به‌طور کامل در حساب‌ها ثبت شوند و در صورت‌های مالی سالانه انعکاس یابند.

از دیگر ویژگی‌های حسابداری در فرانسه این است که هیچ کدام از قواعدی که در بالا برشمردیم لزوماً در تهیه‌ی صورت‌های مالی تلفیقی به کار گرفته

نمی‌شود. هر چند که حساب‌های شرکت اصلی باید با طرح رسمی حسابداری، قانون تجارت و قانون مالیات‌ها مطابقت داشته باشد ولی صورت‌های مالی تلفیقی می‌توانند با استفاده از استانداردهای بین‌المللی یا حتی اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری^{۱۱} ایالات متحد تهیه شوند. از این عبارت استنباط می‌شود که حسابداری در فرانسه برای برآورده ساختن نیاز اطلاعاتی سرمایه‌گذاران طرح‌ریزی نشده است. از زمانی که هفتمین دستور از منشور اقتصادی اروپا در سال ۱۹۸۶ تکمیل شد، تعدادی از شرکت‌های چند ملیتی در فرانسه صورت‌های مالی تلفیقی را بر مبنای حسابداری کشورهای انگلوساکسون برای بورس اوراق بهادار داخلی و بین‌المللی تهیه کردند. در پی این عمل، روش موجود مورد تصویب قرار گرفت.

قواعد حسابداری و حسابرسی فرانسه فاقد هیات تدوین استانداردهای حسابداری است که در کشورهای انگلیسی زبان یافت می‌شود. قانون تجارت (شامل قوانین حسابداری، قوانین مربوط به طرح جامع حسابداری، قانون مالیات‌ها و قوانین مربوط به آن، معادل اصول پذیرفته شده حسابداری محسوب می‌شوند. برای فهرست کردن شرکت‌ها در بورس اوراق بهادار، الزامات اضافی قانونی نیز به کار گرفته می‌شود. اظهار نظر حرفه‌ای بخش خصوصی حالت رسمی ندارد.

توصیه‌های آن‌ها ممکن است مدنظر قانون‌گذاران قرار گیرد. بنابراین تنها منبع واقعی از استانداردهای حسابداری مالی در فرانسه "قانون تصویب شده"^{۱۲} است. چهار سازمان اصلی که در فرانسه درگیر استانداردگذاری هستند عبارتند از:

آموزش نامحدود . سه ماه پیش‌بینیانی سیستم حسابداری مالی آرک کاراختی‌ها دام العمر

شركت آرک

آفرینش رایانه کیهان (سهام‌دار)
دفتر مرکزی : ۲۲۵۶۵۴۶
۲۲۵۳۹۷۱ - ۲۲۵۰۱۸۳

۱- شورای عالی حسابداری ملی^{۱۳}
 ۲- کمیسیون بورس اوراق بهادار^{۱۴}
 ۳- انجمن حسابداران خبره^{۱۵}
 ۴- انجمن ملی حسابرسان شرکت‌ها^{۱۶}
 شورای عالی حسابداری ملی (CNC) شامل ۵۸ عضو می‌باشد که اعضای آن در برگیرنده‌ی حرفه‌ی حسابداری، کارفرمایان، تجار و سایر گروه‌های بخش خصوصی می‌باشند. این شورا وابسته به وزارت دارایی فرانسه است و اصلی‌ترین مسئول اجرای برنامه‌های تخصصی حسابداری و نیز تصمیم‌گیری در صنایع خاص است. این شورا، قانون‌گذار یا صاحب قدرت اجرایی نیست، بلکه تصمیمات آن به صورت توصیه‌هایی برای وزارت دارایی است. به صورتی که ممکن است این توصیه‌ها منجر به قانون‌گذاری شود. بیشتر فعالیت این شورا را کار گروه‌های تخصصی و ستاد آن انجام می‌دهند. عضویت در این انجمن بسیار دشوار است و توصیه‌های این انجمن دارای اعتبار فراوانی است. علی‌رغم این مسائل، هر چند که توصیه‌های این شورا (CNC) ممکن است منجر به قانون شود ولی شورا (CNC) فاقد قدرت لازم برای استانداردگذاری در مورد حسابداری است.

شرکت‌های فرانسوی به طور سنتی جهت تامین مالی نسبت به سایر منابع، اتکای کمتری به بازار سرمایه دارند. کمیسیون بورس اوراق بهادار فرانسه نظیر کمیسیون بورس اوراق بهادار ایالات متحده اهمیت به سزایی دارد، اما نسبت به آن از نفوذ محدودتری برخوردار است، کمیسیون بورس اوراق بهادار فرانسه (COB) در سال ۱۹۶۷ ایجاد شد. این کمیسیون برانتشار سهام جدید و عملیات مربوط به مبادلات سهام در سطح منطقه‌ای و ملی نظارت

می‌کند. رئیس این کمیسیون را رئیس جمهور فرانسه انتخاب می‌کند. گزارش‌های سالانه‌ی کمیسیون به رئیس جمهور ارائه می‌گردد. کمیسیون بورس اوراق بهادار فرانسه دارای استقلال از سایر دواير دولتی است. کمیسیون یکی از قدیمی‌ترین طرفداران وضع الزامات، برای تهیه‌ی صورت‌های مالی تلفیقی برای شرکت‌های فرانسوی است و می‌کوش تا شرکت‌های فرانسوی (حداقل شرکت‌های بزرگی که در بورس فهرست‌بندی شده‌اند) را ملزم کند که استانداردهای گزارشگری و حسابداری در سطح جهانی را رعایت کنند. با توجه به اختیاراتی که این کمیسیون در زمینه‌ی قانون‌گذاری درخصوص شرکت‌های پذیرفته شده در بورس دارد، بنابراین تاکید زیادی بر به کارگیری بهترین سیستم حسابداری و روش‌ها افشاگری اطلاعات دارد. و در همین راه نسبت به اصلاح کیفیت اطلاعات ارائه شده در صورت‌های مالی تلفیقی موفقیت‌هایی کسب کرده است. به طور تاریخی در فرانسه حرفه‌ی حسابداری جدای از حرفه‌ی حسابرسی است. حسابداران و حسابرسان فرانسوی اعضای دو سازمان با کارکردهای متفاوت هستند (انجمن حسابداران حرفه‌ای، انجمن بازرسان مالی در امور شرکت‌ها). با این وجود در عضوگیری این دو سازمان برخوردی دارند. روش متداول حسابداری و حقوقی که به عنوان حسابدار مربوط می‌شود مختص اعضای OECCA (انجمن حسابداران حرفه‌ای) است که با مشتریان در زمینه شناسایی و ثبت رویدادها و تهیه صورت‌های مالی قرار داد می‌بندند. اعضای این انجمن تحت نظارت قضایی وزارت صنایع و دارایی فرانسه قرار دارند و اعضای از طریق عضویت در CNC

(شورای عالی حسابداری ملی) به توسعه‌ی استانداردهای حسابداری یاری می‌رسانند. البته بیشتر تلاش آن‌ها صرف مسائل حرفه‌ای می‌شود نه نظری. هر چند که آن‌ها سعی می‌کنند توجه‌ها و تفسیرهایی نیز در کاربرد قواعد و اصول حسابداری ارائه دهند. در مقابل انجمن حسابداران خبره، انجمن حسابرسان مستقل عمومی (CNCC) قرار دارد. اعضای این انجمن تحت نظارت قضایی وزارت دادگستری قرار دارند. یکی از انتشارات این انجمن دستنامه‌ای است که شامل استانداردهای حرفه‌ای است. از دیگر انتشارات این انجمن خبرنامه‌ی اطلاعاتی می‌باشد که کمک فنی برای اجرای وظیفه حرفه‌ای به شمار می‌رود. وظایف حسابرسان در فرانسه نظیر همان وظایفی است که در کشورهای دیگر وجود دارد. به هر حال حسابرسان فرانسوی از تمام فعالیت‌های محرمانه‌ای که در طی حسابرسی از آن آگاهی می‌یابند باید گزارش دهند.

در سال ۱۹۹۶ لایحه‌ای در مجلس مورد بحث، قرار گرفت. در این لایحه ایجاد یک سازمان مرکزی که الزامات گزارشگری مالی باشد، دیده شده است. این لایحه در سال ۱۹۹۸ به تصویب رسید. این سازمان تحت عنوان کمیته‌ی حسابداران رسمی^{۱۷} (CCRC) نام گرفت. هدف اصلی این سازمان افزایش دادن اعتبار حسابداری و نافذ ساختن اظهار نظر این سازمان و الزام آور بودن آن برای همه شرکت‌هاست. این سازمان که در حوزه‌ی قدرت وزارت دارایی قرار دارد، دارای ۱۵ عضو است که هر ۱۵ عضو آن نماینده‌ی رسمی ۴ سازمان یاد شده نظیر (OECCA, COB, CNC و CNCC) هستند. تدوین استانداردهای حسابداری به طور عمیق‌تری تغییر خواهد کرد. بدون

- ۸- تعهدات شرکت در قبال بازخرید سنوات و سایر منافع کدگذاری کارکنان
- ۹- صورت ریزی از تاثیر مالیات بر صورت های مالی
- ۱۰- میانگین تعداد کارکنان در هر ردهی شغلی
- ۱۱- تجربه و تحلیل میزان فروش براساس نوع محصول و مناطق جغرافیایی
- گزارش مدیرعامل شامل نگاهی به فعالیت های شرکت در طی سال، تصویر آیندهی شرکت، رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه فعالیت های تحقیق و توسعه و خلاصه ای از نتایج فعالیت های شرکت در ۵ سال گذشته است. هم چنین گزارش های مالی باید حسابرسی شوند.
- قانون تجارت در فرانسه، الزاماتی را برای منظور کردن ذخایر برای پیشگیری از ورشکستگی تعیین کرده است. ایدهی اصلی این است که شرکت ها با یک درک خوب از امور مالی داخلی خود و از پروژه هایی که اجرا کرده اند می توانند از مشکلات مالی اجتناب کنند. بر همین مبنا شرکت هایی بزرگتر (که تعداد کارکنان آن بیش از ۳۰۰ نفر است) باید به حسابرسی تن دهند. پیش بینی سود، صورت وجوه نقد، صورت منابع و مصارف وجوه نیز در گزارش سالانه منظور می شوند ولی اطلاعات پیش بینی سود فقط به هیات مدیره و مدیرعامل و کارکنان مسئول مربوط است و برای عموم مردم و سهام داران جزء در دسترس نخواهد بود. بنابراین این اطلاعات به عنوان علائم هشداردهنده داخلی برای مدیران و کارکنان به کار می رود.
- یک گزارش اجتماعی^{۱۸} نیز برای تمام شرکت هایی که تعداد کارکنان آن ۳۰۰ نفر یا بیشتر باشد مور نیاز خواهد بود. این گزارش شامل تجزیه و تحلیل گزارش وضعیت
- شک در فعالیت و عملکرد این سازمان بسیار موثر خواهد بود.
- در شرکت های فرانسوی گزارش های مالی زیر باید ارائه شود:
- ۱- ترازنامه
 - ۲- صورت سود و زیان
 - ۳- گزارش مدیرعامل
 - ۴- گزارش حسابرس
- علاوه بر موارد بالا، شرکت های بزرگ فرانسوی باید گزارش های مربوط به فعالیت هایی که در شرکت برای پیشگیری از ورشکستگی انجام داده است و نیز یک گزارش اجتماعی ارائه دهند. الزامات CNC صورت جریان وجوه نقد را در برنمی گیرد ولی صورت های مالی اصلی و گروه مورد نیاز می باشد.
- قانون تجارت فرانسه فشردگی صورت های مالی را برای شرکت های کوچک و متوسط مجاز دانسته است. برای ارائه ی یک دید واقعی و متعارف، صورت های مالی باید مطابق با قانون و به صورت متصفانه ای تهیه گردد. یکی از ویژگی های با اهمیت در فرانسه الزام به افشای اطلاعات از طریق یادداشت های همراه صورت های مالی است که در اقسام زیر را در برمی گیرد:
- ۱- تشریح قواعد اندازه گیری به کار گرفته شده (رویه های حسابداری)
 - ۲- نحوه ی عمل حسابداری تسعیر ارز
 - ۳- صورت ریز از ذخایر
 - ۴- صورت ریز تجدید ارزیابی ها
 - ۵- صورت تغییرات در دارایی های ثابت و استهلاک
 - ۶- صورت ریز از اسناد دریافتی به تاریخ سررسید
 - ۷- صورت ریزی از شرکت های فرعی و سهام داران

سیستم دبیرخانه . پایکازنی . تلپیر آرک

آموزش نامحدود . سه ماه پیشبینی . کار اختی هادام العمر

ARK

شرکت آرک

آفرینش رایانه کیهان (سهامی خاص)
دفتر مرکزی : ۲۲۵۶۵۴۶
۲۲۵۰۱۸۳ - ۲۲۵۳۹۷۱

پی نوشت

- 1- International Accounting, Fredrick D.S.Choi, Prentice Hall, 1999. P.P.1
- 2- The macro economic pattern
- 3- The micro economic pattern
- 4- The independent disciplin approach
- 5- The uniform accounting approach
- 6- Gerhard G.Mueller,....
- 7- National uniform accounting
- 8- The first formal plan comptable general
- 9- code de commerce
- 10- commercial legislation
- 11- GAAP
- 12- Written Low
- 13- Conseil National de la Comptabiliteor CNC (National Accounting Board)
- 14- Commission des Operations de Bourse (COB)
- 15- Ordre des Experts-Comptables et des Comptables Agrees (OECCA)
- 16- Compagine National des Commissaires aux Comptes (CNCC)
- 17- Comite de la Reglementation Comptable
- 18- social report
- 19- temporal method

تصحیح

در شماره ۱۵۰ نامه مندرج در صفحه ۱۰ متعلق به آقای نعمت‌پژوه است که اشتباه‌ها در ابتدای مقاله آقای صفار درج شده است.

حسابدار

می‌شوند و تعهدات آتی مربوط به آن‌ها به‌ندرت به‌عنوان بدهی محسوب می‌شود. زبان‌های احتمالی که می‌توانند با تخمین معقولی تعیین شوند باید به‌عنوان بدهی احتمالی شناسایی گردند.

شناسایی اثر سایر خطرات و شرایط غیرقطعی نظیر دعاوی قضایی، و سازماندهی مجدد. ممکن است برای هموارسازی سود مورد پذیرش واقع شود. هم چنین با فرض وجود رابطه‌ی بین سود حسابداری و سود مشمول مالیات، شرکت‌ها احتیاج کم‌تری به گرفتن ذخایر مالیاتی اضافی که به دوره‌های بعد انتقال می‌یابد، دارند. هم چنین، ذخایر قانونی باید، با منظور کردن ۵ درصد از سود هر سال تا رسیدن اندوخته‌ی قانونی به میزان ۱۰ درصد از سرمایه‌ی ادامه‌ی یابد.

صورت‌های مالی تلفیقی فرانسه روش "آمریکایی - انگلیسی" در مورد گزارشگری مبتنی بر مقیاس "رجحان محتوا بر شکل" را مجاز می‌داند. برای مثال از طریق سرمایه‌ای دانستن اجاره‌های تامین مالی و حسابداری مالیات‌های معوق برای محاسبه سرقفلی تلفیقی، شرکت‌ها روش خرید را مورد استفاده قرار می‌دهند. و سرقفلی محاسبه شده به صورت سرمایه‌ای شناسایی شده و در سود و زیان سالانه مستهلک می‌گردد.

روش ارزش ویژه برای شرکت‌هایی که مشمول تلفیق نشده ولی نفوذ موثر وجود دارد مورد استفاده قرار می‌گیرد. هم چنین برای تسعیر ارز از روش موقت^{۱۹} استفاده می‌شود. البته روش موقت زمانی مورد استفاده قرار گیرد که فعالیت‌های عملیاتی شرکت‌های فرعی در ارتباط با فعالیت‌های شرکت اصلی باشد که این توصیه با استاندارد مالی بین‌المللی، ایالات متحد و بریتانیا هماهنگی دارد.

آموزش، روابط صنعتی، شرایط سلامتی کارکنان، سطوح حقوق و دستمزد و سایر شرایط مربوط به محیط کاری می‌باشد. این گزارش مختص شرکت اصلی است و برای گروه مورد نیاز نمی‌باشد.

مقیاس‌های اندازه‌گیری حسابداری همان‌طور که قبلاً گفته شد، حسابداری شرکت‌های اصلی باید پیرو قوانین تصویبی باشد در حالی که صورت‌های مالی گروه نیاز به این پیروی ندارد. هم چنین حسابداری شرکت‌های اصلی برای محاسبه‌ی سود مشمول مالیات و سود قابل تقسیم به سهامداران برنامه‌ریزی شده است.

دارایی‌های مشهود معمولاً به بهای تمام شده‌ی تاریخی ارزیابی می‌شوند. در حالی که ارزیابی مجدد از دارایی‌ها مجاز است ولی این ارزیابی مجدد مشمول مالیات نیز می‌شود. بنابراین تجدید ارزیابی به‌ندرت صوت می‌پذیرد. استهلاک دارایی‌های ثابت بر مبنای قانون مالیات اضافی نیز مجاز است به‌صورتی که مبلغ اضافی به عنوان مخارج استثنایی در صورت حساب سود و زیان منظور شده و در ترازنامه در قسمت حقوق صاحبان سهام به‌عنوان ذخیره مالیات گزارش می‌گردد. موجودی کالا نیز باید به حداقل بهای تمام شده یا خالص ارزش بازیافتنی با استفاده از روش FIFO یا میانگین موزون ارزیابی شود.

هزینه‌های تحقیق و توسعه ممکن است در شرایط استثنایی سرمایه‌ای شوند ولی باید طی ۵ سال یا کمتر مستهلک گردد. دارایی‌هایی که از طریق اجاره تملک شده‌اند نباید سرمایه‌ای شوند و اجاره پرداختی بابت آن‌ها باید سالانه هزینه شود. هزینه‌ی بازخرید خدمت معمولاً فقط زمانی که پرداخت می‌شوند به عنوان هزینه شناسایی